

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25558

гр. София, 30.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА**
МИТЕВА

като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20211110132434 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по постъпила искова молба от М. Б. М. срещу фирма с която са предявени при условията на обективно кумулативно съединение осъдителен иск с правно основание по чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ вр. 79, ал. 1 ЗЗД за сумата от 4532,33 лева, представляваща незаплатено разсрочено задължение за заплащане на основно трудово възнаграждение за периода от 01.01.2021 г. до 31.03.2021г., с падеж на изплащане 31.05.2021 г., съгласно споразумение № 00002 от 01.04.2021 г., осъдителен иск с правно основание по чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ вр. чл. 13, ал. 1 НСОПЗ за заплащане на сумата от 998,67, представляваща допълнително трудово възнаграждение за периода от действие на Трудов договор № 001/20.10.2020 г., осъдителен иск с правно основание чл. 224, ал. 1. КТ за сумата от 715,20 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, както и осъдителен иск с правно основание чл. 221, ал. 1 вр. чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ за сумата от 4052,80 лева, представляваща обезщетение при прекратяване на трудовия договор без предизвестие поради забава в изплащането на трудовото възнаграждение за м.01.2021 г., м.02.2021 г. и м. 03.2021 г. от страна на работодателя, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 08.06.2021 г. до окончателното им изплащане. Претендират се разноси. Прави искане за допускане на предварително изпълнение на решението.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника не е постъпил отговор на исковата молба.

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК, при която съдът намира, следва да бъде насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

Ищецът е представил относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

По искането за допускане изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза, формулирано от ищеца с искаовата молба, на основание чл. 140, ал. 2 ГПК съдът ще се произнесе в първото по делото заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото на **15.11.2022г.** от **14,10 часа**, за когато да се призоват страните, като им се връчи и препис от настоящето определение.

ПРИЕМА представените от ищеца с исковата молба писмени доказателства по описа, обективизиран в същата.

ОТЛАГА на основание чл. 140, ал. 2 ГПК произнасянето си по искането на ищеца за допускане изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза за първото по делото заседание.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ проекта за доклад по делото, както следва:

Производството по делото е образувано по предявени от М. Б. М. срещу “Фармафина” ЕООД при условията на обективно кумулативно съединение осъдителен иск с правно основание по чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ вр. 79, ал. 1 ЗЗД за сумата от 4532,33 лева, представляваща незаплатено разсрочено задължение за заплащане на основно трудово възнаграждение за периода от 01.01.2021 г. до 31.03.2021г., с падеж на изплащане 31.05.2021 г., съгласно споразумение № 00002 от 01.04.2021 г., осъдителен иск с правно основание по чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ вр. чл. 13, ал. 1 НСОПЗ за заплащане на сумата от 998,67, представляваща допълнително трудово възнаграждение за периода от действие на Трудов договор № 001/20.10.2020 г., осъдителен иск с правно основание чл. 224, ал. 1. КТ за сумата от 715,20 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, както и осъдителен иск с правно основание чл. 221, ал. 1 вр. чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ за сумата от 4052,80 лева, представляваща обезщетение при прекратяване на трудовия договор без предизвестие поради забава в изплащането на трудовото възнаграждение за м.01.2021 г., м.02.2021 г. и м. 03.2021 г. от страна на работодателя, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 08.06.2021 г. до окончателното им изплащане. Претендират се разноси. Прави искане за допускане на предварително изпълнение на решението.

Ищецът твърди, че е заемал длъжността „магистър-фармацевет“ – ръководител на аптека при ответното дружество от 20.10.2020г. по силата на трудово правоотношение, възникнало от Трудов договор № 001/20.10.2020 г. при уговорено месечно брутно трудово възнаграждение в размер на 1500 лева, както и съответно допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит. Излага, че начинът на заплащане бил уговорен в договора като „месечно заплащане“ до края на съответния месец, за който се полага. В исковата молба се твърди, че считано от 01.02.2021 г. основното месечно трудово възнаграждение било променено на 1700 лева. Излага, че ответното дружество преустановило заплащането на полагащото му се трудово възнаграждение от 01.01.2021 г., поради което на 01.04.2021 г. ищецът прекратил трудовото си правоотношение без предизвестие на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ. Сключени били две последващи споразумения между страните по делото, с които разсрочили общия размер на дължимите и неизплатени трудови възнаграждения, както и ответното дружество се задължило да заплати обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и допълнително трудово възнаграждение за постигнати резултати и извършено от ищеца обучение на персонала в периода на действие на трудовия му договор. За краен срок на поетите със споразуменията задължения договорили краен срок до 30.05.2021 г. Ищецът излага, че към настоящ момент дължимите суми все още били неизплатени, с оглед на което обуславя правния си интерес от предявяване на настоящите осъдителни икове, с които моли съда да осъди ответното дружество да му заплати следните суми: сумата от 4532,33 лева, представляваща незаплатено разсрочено задължение за заплащане на основно трудово възнаграждение за периода от 01.01.2021 г. до 31.03.2021г., с падеж на изплащане 31.05.2021 г., съгласно споразумение № 00002 от 01.04.2021 г., сумата от 998,67, представляваща допълнително трудово възнаграждение за периода от действие на Трудов договор № 001/20.10.2020 г., сумата от 715,20 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, както и сумата от 4052,80 лева, представляваща дължимо обезщетение поради прекратяване

на трудовия договор без предизвестие поради забава в изплащането на трудовото възнаграждение за м.01.2021 г., м.02.2021 г. и м. 03.2021 г. от страна на работодателя, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 08.06.2021 г. до окончателното им изплащане.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответното дружество.

- **обстоятелства, от които произтичат претендираните права и задължения** – правата на ищеца произтичат от сключен с ответника „Фармафина“ ЕООД трудов договор от 20.10.2020 г.

- **правна квалификация** – предявените осъдителни искове са с правно основание чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ вр. 79, ал. 1 33Д, чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ вр. чл. 13, ал. 1 НСОПЗ, чл. 224, ал. 1. КТ и чл. 221, ал. 1 вр. чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ.

- **права и обстоятелства, които се признават и не се нуждаят от доказване** – няма такива.

Съдът **РАЗПРЕДЕЛЯ** доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва:

По иска с правно основание чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ вр. 79, ал. 1 33Д в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: че за процесния период между страните е съществувало валидно трудово правоотношение, по което ищецът е престириал труд, съобразно уговореното, и за ответника като работодател е възникнало задължение да заплати възнаграждение в посочения в исковата молба размер.

При доказване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга, ако и доколкото навежда твърдения в този смисъл.

По иска с правно основание чл. чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ вр. чл. 13, ал. 1 НСОПЗ в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване съществуването на вземане на ищеца спрямо ответника за неизплатено допълнително трудово възнаграждение за постигнати резултати и проведено обучение за посочения в исковата молба период, както и техния размер.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1. КТ в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване прекратяване на трудовото правоотношение на соченотот от него основание, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец.

В тежест на ответника е докаже или ползването на отпуска за процесния период, или плащане на обезщетението за неползването му.

По иска с правно основание чл. 221, ал. 1 вр. чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване прекратяването на трудовото правоотношение между страните, размерът на брутното трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец от ищеца, както и уговореният срок на предизвестие за страните по това правоотношение.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер и спорът ще се уреди в по-кратки срокове.

Указва на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____